देववरंत्वांनमामहे देववरंत्वांनमामेतिवा वरत्वेहेतुःसत्यम् कुतःअविक्रियम् तत्कुतः अनंतम् आद्यंचअनादिम् आद्यंतवंतोहिवृत्ध्यादिविक्रिया युक्ताभवंति किंच गुहाशयंसर्वांतरम् कुतः निष्कलंनिरुपाधिकम् तत्कुतः अप्रतर्क्यम् तत्कुतः मनोऽग्रयानंमनसोऽपिजविष्ठं मनःप्राप्येस्थानेततः प्रागेवविद्यमानत्वात् तथाचश्रुतिः अनेजदेकंमनसोजवीयोनैतद्देवाआप्नुवन्पूर्वमर्शत् तद्धावतोऽन्यानत्येतितिष्ठदितिवचसाअनिरुक्तम् अविषय त्वात् यद्वाचाऽनभ्युदितंयेनवागभ्युद्यतःइतिश्रुतेःमनोवचसोरगोचरत्वादप्रतर्क्यं यथेष्टंवासर्वेषांहेतुहेतुमद्भावः ॥ २६॥ किंच प्राणादीनांविपश्चि तंज्ञातारम् आत्माअहंकारोदेहोवानतुतद्व्यतिरिक्तंज्ञेयमस्तीत्याह अर्थोविषयः इंद्रियाणितद्ग्राहकाणि तदुभयरूपेणाभासतइतितथातम् तथाऽप्य निद्रंस्वप्नद्रष्टृवदज्ञानरहितम् कुतःअव्रणम् अदेहम् अतएवअक्षरंखमिवव्यापिनंच सर्वत्रहेतुः यत्रयस्मिन् गृध्रपक्षौजीवपक्षपातिनौ छायातपौ अविद्याचतन्निवर्तकाविद्याचनास्तितं त्रियुगेष्वाविर्भवंतंशरणंव्रजाम ॥ २७ ॥ तदेवमविक्रियत्वादिभिःसर्वज्ञत्वादिभिश्चसत्यत्वंवरेण्यत्वंचो

ब्रह्मोवाच अविक्रियंसत्यमनंतमाद्यंगुहाशयंनिष्कलमप्रतर्क्यम् ॥ मनोऽग्रयानंवचसाऽनिरुक्तंनमामहेदेववरंवरेण्यम् ॥ २६ ॥ विपश्चितंप्राणमनोधियात्मनामर्थेंद्रियाभासमनिद्रमव्रणम् ॥ छायातपौ यत्रनगृध्रपक्षौतमक्षरंखंत्रियुगंव्रजामहे॥ २७॥ अजस्यचक्रंत्वजयेर्यमाणंमनोमयंपंचदशारमाशु ॥ त्रिणाभिविद्युच्चलमष्टनेमियदक्षमाहुस्तमृतंप्रपद्ये ॥ २८ ॥ यएकवर्णंतमसःपरंतदलोकमव्यक्तमनंतपारम् ॥ आसांचकारोपसुपर्णमेनमुपासतेयोगरथेनधीराः॥ २९॥

क्तं संसारचक्राधारत्वेनापितदेवदर्शयन्नाह अजस्येजीवस्यचक्रं चक्रवदावर्तमानंदेहादि अजयामाययाप्रेर्यमाणम् यत्यःअक्षोयस्य यदधिष्ठान माहुस्तमृतंसत्यंप्रपद्ये कथंभूतंचक्रम् मनोमयंमनःप्रधानं दशेंद्रियाणिपंचप्राणाश्चेत्येवंपंचदशआरायस्य आशुशीघ्रगम् त्रयोगुणानाभिरिवमध्ये यस्य विद्युदिवचलम् अष्टौप्रकृतयोनेमयइवावरणानियस्य ॥ २८ ॥ सर्वजीवनियंतृत्वादिनाचवरिष्ठत्वमाह यइति यउपसुपर्णंजीवसमीपेत न्नियंतृत्वेन आसांचकार आस्तेस्म द्वासुपर्णासयुजासखायासमानंवृक्षंपरिषस्वजातइतिश्रुतेः यद्वा भक्तरक्षार्थंगरुडस्योपरिउपविष्टइत्यर्थः त र्हिदेहस्थत्वात् भक्तरक्षणादिक्रियावेशात् जीवसाम्यंस्यात्तत्राह एकवर्णंज्ञानैकस्वरूपम् तमसःप्रकृतेःपरम् अलोकमदृश्यम् अव्यक्तंनिर्विक ल्पम् अनंतपारं कालतोदेशतश्चापरिच्छिनं तत्ब्रह्मैवयःअप्रच्युतस्वरूपत्वात् नजीवसाम्यम् तयोरन्यःपिप्पलंस्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्योअभिचाकशीती तिविशेषश्रवणादित्यर्थः अतएवयंधीराःयोगेनरथेनप्राप्तिसाधनेनोपासतेभजंते तंनमामेत्युत्तरेणान्वयः ॥ २९ ॥